

Adamus 5. Shoud - 2010. január

ÖTÖDIK SHOUD: „Hogyan is működik ez? 2. rész”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus ötödik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2010 január 9-én hangzott el az amerikai Colorado Államban, Breckenridge-ben.

A MESTEREK SOROZATA

Átadásra került január 9-én, 2010-ben Colorado Államban Geoffrey Hoppe közvetítésében.

Adamus vagyok a Szuverén Birodalomból. Üdvözöllek az új energiában. Nem csak az Új Évben, hanem egy Új Energiában, amelyet megvizsgálunk majd ma.

Öröm számomra, hogy itt lehetek. Egy pillanatra igencsak sokkoló számomra így látni benneteket, de vegyünk egy mély lélegzetet együtt és folytassuk a munkánkat.

Ó igen, azt mondtátok, hogy már korábban készen álltam a belépőmre, hogy meg akartam szakítani a vetítéseteket, de nem, valójában türelmesen vártam. Persze Cauldre és ti mindannyian éreztetek engem, hogy ugrásra kész vagyok, de valójában mi - mi a Bíbor Tanács többi tagjával a mai nap előkészületein dolgoztunk. Segítettünk kiegyenlíteni és kiigazítani az energiákat, segítettünk abban, hogy a testetekbe hozzunk benneteket... hm... elég sokan közületek

kissé lebegeve érkeztek ma.

Kint lógtatok - nos, az energiák jelenleg igen intenzívek és okozhatnak olyat, hogy kissé kiléptek a testetekből. Okozhatnak olyat, hogy gyakran az elmétekbe mentek. Ám ezt az időt, amíg a vetítés tartott, mi azzal töltöttük, hogy az energia egyensúlyon dolgoztunk, hogy felkészüljünk azokra a feladatokra, amelyeket ma együtt végzünk majd. Mindenki készen áll?

HALLGATÓSÁG: Igen.

ADAMUS: Igen, ez az Új Energia osztályterme.

Tiszta érzések

Nos, vegyünk együtt egy mély lélegzetet és a következő dalhoz érkezünk - ez nem egy hiba a szerkesztésben, mert ezt a dalt az együttlétünkre tartogattam. És ahogy a Mester, MacMaster említette, képzeljétek el, ahogy a következő zenerészletbe merülünk, képzeljétek el, hogy a ti Önvalótok énekel a számotokra, a ti Lelketek, a Szellemetek, a belső lényetek. Amint a zenét hallgatjátok, vegyetek egy mély lélegzetet vagy kettőt vagy hármat, csak lélegezzetek.

Ne koncentráljatok túlságosan a szavakra, hanem az energiákra, amelyekkel megtöltöttük ezt a zenét, ha letöltitek nem ugyanezeket kapjátok majd, mert ma és tegnap mi feltöltöttük ezt a zenét - engedjétek meg magatoknak, hogy a szavakon túllépjétek és az érzésekbe jussatok. Ne próbáljátok meg lefordítani az elmétekkel, ne próbáljátok meg kitalálni, hogy mit mondanak a dalban. Ne próbáljátok meg kitalálni, hogy mit mond a Szellemeitek nektek. Csak a tiszta érzéseket keressétek.

A szellem hangját, az ember hangja helyett. Keressétek a tiszta érzést.

Nos, Mester, játszd le ezt a zenét.

([zene lejátszása](#))

ADAMUS: Hát nem nagyszerű a szerelem? Főleg, ha az Önvalód irántad való szereleméről van szó - az önvalód és közted... a szerelem nagyszerű.

Nos, mit fogtatok ebből?

TOM: Én nem tudom, azt mondtad, ne figyeljünk.

ADAMUS: Ez egy bölcs férfi! Mert ha azt mondta volna, hogy hihetetlen élmény volt ezt a kapcsolatot érezni, akkor azt mondtam volna: helytelen! Bölcs ember!

Helytelen, hiszen nem fogtatok semmit, hiszen... ez csak az emberi oldalatok igyekezete lett volna, amivel próbált volna valamilyen csomagolást találni neki, valamit kihozni belőle, egy nagyon mentális megközelítésben megpróbálván meghatározni azt. Ám ez nem megy együtt. Fel fogjátok fedezni magatokat az elméteken kívül. Az elméteken kívül.

Nem mintha bármi baj lenne az elmével, de bekorlátoz, bekorlátoz. Az elme nem érti az igaz szerelmet. Ó, az elme próbálja megérteni, írt róla, próbálja kitalálni, de az elme nem úgy lett programozva, hogy képes legyen megérteni valami olyasmit, amit a szerelem jelképez.

Az elme - mint már annyiszor elmondtam - egy csodálatos eszköz. Mindössze egy eszköz. Nem a kezdet és nem a vég és nem annak van most itt az ideje, hogy az elmét növezzük. A testeteket és a múltatokat, valamint a jeleneteket és a jövőtöket, ezeket így mind együtt.

Felfedezitek majd magatokat az elméteken kívül. Ez fantasztikus dolog - kissé ijesztő, ugye? Kissé ijesztő, hisz az elme szereti a rendet, mindent egyben tartani, mindennek értelmet találni... mert például úgy hiszitek, hogy ha van értelmük a dolgoknak, akkor biztonságban vagytok... hát Édes Istenem! Dehogy! Nem nyújt biztonságot az értelem, a mentális értelem, egyáltalán nem. Nem figyeltétek még meg? Csupán zavar, káosz, körbe-körbe szaladgálás, nyúl vadászat és frusztráció.

Zene és művészet

Nos, itt tartunk. Micsoda boldogság a Shaumbra színpadon állni. Mindannyiotokkal, Lindával, Aandrahval, Onnal és azokkal, akik a webcastra kapcsolnak, mert valóban valami újat ásunk ki. Ebbe belemegyünk majd egy pillanat múlva, de visszatérvén a zenére... én szeretem a zenét, a jó zenét... ez a zene rendben volt (nevetés). Én a jó zenét szeretem, nagyon jó lenne, ha valaki közületek segítene Cauldrénak és a csapatnak abban, hogy néhány igazi klasszikus komolyzenei darabot kiválasztana, olyan zenét, amely...

Cauldre, nem egyszerűen a régi zenéről beszélek... csak mert félbeszakított azzal, hogy olyan régi anyagra gondolok-e, amelyet én szereztem régebben? Erre mondtam neki, hogy nem. Olyan zenéről beszélek, amelyben harmónia van, összhang... de egyébként is...

A zene... mindegy, hogy jó-e avagy rossz, de nagyon könnyen integrálható benne az érzelmi energia, áttemelheti az embert az elméjén. A zenészek köztetek értik ezeket az alapvető elveket, ne játsszatok többé zenét a hagyományos értelemben vett skálákkal és hangokkal, próbálván egy 3

perces szerzeményt létrehozni, amely jól megy a rádióban.

A zene árad, amint azt ti magatok is felfedezitek. A zene egy csodálatos lehetőség a tudatosság és az érzelmek hordozására. Művészet. Egyszer azt mondták, hogy a világot a művészet menti majd meg, mindenképpen belevenném a zenét. Valójában ma ez sokkal aktuálisabb, mintha valaha. A világot a művészet és a zene menti majd meg és a kreativitás - hisz ezek azok a dolgok azok, amelyek lehetővé teszik, hogy a valódi tudatosság és a valódi energiák megnyilvánuljanak. Ezek teszik lehetővé ezt a kiterjedést egy Új Energiába. Minden művészeti ágban ott van ez.

Vannak régi mestereknek képei és új mestereknek is - főleg olyanoknak, akik csak eztán lesznek ismertek, olyan képei, amelyekbe érzelmeket integrálnak - miközben a szemük a festmény felszínére irányul, a színekre, bizonyos formákra, vannak a felszín alatt futó energiák, amelyek potensek, nagyon-nagyon potensek.

Vessetek egy pillantást egynéhány régi Mester munkájára, különösen azokéra, akik igazán értették, hogyan tölthetik meg üzenetekkel a festményeiket. Nem csak a művészi vonalak tekintetében, hanem eme festményekben rejlő valódi üzenetek tekintetében. És ezek az üzenetek még ma is aktuálisak és fennmaradtak. Gyönyörű festmények vannak a múzeumokban és sajnálatos módon ezek közül nagyon sokat elrejtettek magángyűjteményekben, ám ennek vége, többé nem engedjük meg ezt, Klaus. Hogy elrejtésük eme festményeket, bebörtönözzék azokat, az energiák nem fogják engedni. Valójában veszélyes régi értékes festményeket rejtegetni, mert az energia ki nem állhatja, ha keretek közé szorítják, szívesen veszi, ha egy bizonyos formában őrzik egy ideig - megtapasztalhatja ezt a formát, Steve, de azt ki nem állhatja, ha keretek közé szorítják.

Ezért van az, hogy az inkarnációk, az egyik élet a másik után annyira fontosak - mondjuk egyszer megpróbáltátok a halált megtagadni és nem igazán jártatok sikerrel, nem jártatok sikerrel. Az történt, hogy felismertétek, hogy a testeteknek szüksége van a változásra, az alakváltásra, az identitásotoknak is szüksége van a kiterjedésre. És ha ragaszkodtok ahhoz, hogy mindig ugyanabban a formában, identitásban és kifejeződésben maradjatok, akkor fel fogtok robbanni. És ez meg is történt. Nem a saját kezetek által, hanem valaki más keze végzett veletek: Bumm, és már vissza is jöttök - jól néztek ki ahhoz képest, hogy min mentetek keresztül: jól néztek ki (nevetés).

A zene, a művészetek, a könyvek, a hang, mindezekbe belemerülünk majd és meg fogjátok érteni, hogy minden mennyire korlátolt volt és hogy milyen könnyű a következő szintre ugrani.

Vannak festmények, odakint... és zenék... és alkotások, amelyekbe oly sok igaz energia itatódott bele... és ti is megtanuljátok majd, hogyan lehet ilyet tenni, legyen szó a táncról, az énekről vagy írásról, beszédéről vagy bármiről, amihez kedvetek van. Nem innen fogjátok már tenni, Leslie (fej).

És tudjátok, legyen szó ételről vagy bármilyen terápiáról, amellyel másokon dolgoztok, annyira elragadnak a terápia módszerei - mondjuk valaki kifejlesztett egy programot, egy gyógymódot - ti pedig próbáljátok az elméből követni pontról-pontra. És azzal méritek magatokat, hogy mennyire jól tudjátok követni a pontokat? Ezáltal teljesen elvágjátok magatokban a kreativitásotokat... én szeretek a terem ezen felén sétálni, de Cauldre kissé ideges lesz a hangfal miatt!

Nos, az elme nem rendelkezik semmilyen kreatív képességgel. Semmi ilyesmivel. Szeretnétek azt gondolni, hogy mégis csak rendelkezik, szeretnétek azt gondolni, hogy a teremtő igyekezett az elmétekből ered, de nem! Nem ám! Néhányotok oly frusztrált lesz, amikor a kreativitásotokról van szó, amely arra irányul, hogy kifejezzétek az érzéseiteket, mert továbbra is innen (fej) indultok neki. Ebben az Új Energiában túl fogunk lépni ezen. Már nagyon várom, hogy megtegyük!

A hírvivők

Nos, beszéljünk egy kicsit arról, amiről már beszéltünk, az üzeneteinkről. Az üzeneteink régiek.

Tulajdonképpen ősi eredetűek. Nincs egy olyan dolog sem, ami új lenne. Minden, amit Tobias mondott már elhangzott korábban is. Minden, amit én mondtam, elhangzott korábban is. Talán csak egy kicsit másképp mondom, hogy a figyelmeteket megkapjam, talán azért, hogy kissé korszerűbb legyen, de már minden elhangzott. Az üzenetek a régmúltból származnak.

A hírvivők is a régmúltból jönnek. Ti vagytok a hírvivők.

Ezért ültök itt, ezért hallgatjátok az üzenetet, mert ti vagytok a hírvivők. Nos, igen, elméletileg mindenki hírvivő. Ám vannak, akik jobban felkészültek és jobb eséllyel lesznek hírvivők. Így hát, bizonyos értelemben, igen, különlegesekek vagytok. Kezdetől fogva ti voltatok a hírvivők. *"Elfogadjam ezt? Így szólván: kicsoda: én? Adamus rám néz de..."* Igen. Ti voltatok a hírvivők kezdetől fogva, azok az elsők, akik az Ark Rendjén keresztül mentek, a belépők, a kapunyitók, akik először öltötték magukra ezt a testet. Elég bölcs módon az üzenetet mindig magatokban hordoztátok.

Az üzenet egyszerű: Te is Isten vagy. Most pedig viselkedj is így. (nevetés)

Nos, az üzeneteket rendkívül sokféleképp lehet elmondani, nagyon ezoterikusan, nagyon filozófikusan... ő, a filozófia megint egy másik dolog, annyira az elméből jön... lezár, nagyon unalmas. Hallottál már örömteli filozófiáról? Én ugyan nem. Nem tanulmányoztam egy csepp filozófiát sem, mert az mentális és unalmas. Alkalmat ad az elmének arra, hogy önmaga után fusson körbe-körbe és ha elfárad, akkor előjöhét egy új filozófiával.

Vessetek egy pillantást magatokra: hány különböző spirituális csoportban, ezoterikus ágban, filozófiai törekvésekben vettetek már részt? Hol ragadtak meg benneteket? Nos, egy jó helyen, itt... de (nevetés) de... de... annyi minden van azon túl!

Nos, kedves Shaumbra, hol tartottunk? Arról beszéltünk... annyira a *ti* érzéseitekről van itt szó... Nos, ti voltatok a hírhozók, mindig is azok voltatok, mondhatjuk, hogy egy egészen más fajta részecskét hordoztok magatokban, mint a többi ember, ők pedig rendelkeznek azzal a potenciállal, hogy ők is így tegyenek, de legtöbbször nem tesz érte, különböző okokból kifolyólag, nem akarják a hírvivői feladattal járó felelősséget... tudjátok miért... hisz, tudjátok mi történik a hírvivőkkel?! (nevetés) Naggyá válnak, gazdaggá és híressé! (nevetés)

A legtöbbször lelkének nem ez a szenvedélye, a legtöbbször nem akarja vállalni a hírvivői szolgálattal járó felelősséget. De ti itt mindannyian és mindenki, aki megérintve érzi magát ezáltal az üzenet által, valamilyen úton-módon hírvivő.

Ti hoztátok el mindezt az információt a múltból a jelen pillanatba. Életeket és még több életet töltöttetek az üzenetek megosztásának örömeiben, s tettétek ezt ilyen vagy amolyan formában, talán más szavakat használva, talán szent szavakat használva, szent ceremóniák alkalmával, de a múltban ti vittétek az üzenetet.

Erre azt mondhatnátok, hogy az üzenetek nem is igazán újak... ez így van, így van... mert az emberek nem kapták még meg... és ti sem. Ez nem bírálat. Egyáltalán nem. Meg szeretnétek tapasztalni, hogy milyen megkapni az üzenetet. Ugyanakkor hírvivőként... (távolból sziréna hallatszik) A múltkor Cauldre azt kérdezte tőlem, miért szól mindig sziréna, miközben beszélsz, Adamus? (nevetés) Ne kérdezz ilyeneket Cauldre, mert látod mi lesz belőle? (nevetés) Egy részetek valóban érti az üzenetet és egy másik részetek azt választotta, hogy nem akarja teljesen megkapni. Hiszen újra és újra vissza akartatok jönni erre a bolygóra, hogy ti lehessetek a hírvivők. Ám útközben olykor elfelejtitek, hogy ti vagytok a hírvivők. Ez egy érdekes játék... elfelejtitek.

Mit tesz ilyenkor egy bölcs hírvivő? Behív néhány szellemet, hogy azok emlékeztessék őt... (nevetés) arra, hogy ti vagytok a közvetítők. A DNS-etek mélyén, a DNS-etekben... a ti DNS-etek különbözik, nagyon sok szinten... elég sok olyan emberétől, akik nem tartoznak ebbe a csoportba. Ez nem jelenti azt, hogy az egyik rosszabb lenne, mint a másik, csak tény. A DNS-etek mélyén ott

van a szenvedély vagy a vágy, hogy hírvivők legyetek.

A hírvivők folyamatosan kézbesítik az emlékeztetőket az összes ember számára. Milyen emlékeztetők ezek? Nagyon egyszerűek: Az EGY-ből érkezel, Te is Isten vagy, Mindig szeretve vagy, Nincs szükség megbocsájtásra - ez egy furcsa üzenet volt, amit hoztam: Nincs szükség megbocsájtásra, vagy hogy neked megbocsássonak, ez egy nagyon régi energia, hisz csupán az elfogadás és az együttérzés számít. Ezen majd elidőzünk még egyszer egy másik tanításban.

Nos, kedveseim, ti vagytok a hírvivők, mindannyian ősi időkből jöttök, így vagy úgy, hogy elhozzátok ezt az üzenetet a Földre.

Itt a dilemma, amiért az egészet felhoztam, most kissé összezavarodtatok, akkor most mi az Üzenet? Ismét ugyanaz, amit már annyiszor elhoztunk? Lemúria és Atlantisz óta az üzenet ugyanaz volt, csak másképp került átadásra, más szavakkal.

Erre azt mondjátok, most tényleg ugyanazt az üzenetet hozzuk el? És néhányotok annyira elfáradt már ebben, így szólván: ezt már csináltuk, csoportok elé álltunk... Adamus, könyveket írtunk, létrehoztuk az egyházakat, próbáltuk átadni az üzenetet és egyszerűen nem hallgatták meg. Ez részben igaz. Volt köztük, aki nem hallotta az üzenetet, de sokan mégis hallották. És sokan tőled kell, hogy hallják ezt az üzenetet, Mary, ha hiszed, ha nem, tőled. Arra van szükségük, hogy a te saját szavaiddal add át nekik, a te stílusodban, ezért beszéltünk a saját hangról, a kifejezésről, mert kell, hogy hallják.

Nos, itt a különbség... (iszik) drámai csend, amíg iszunk egy kicsit... Az ősi idők üzenete továbbra is ugyanaz, ami mindig is volt. Hány különböző módon tudjátok elmondani, elénekelni vagy lefesteni? Ugyanakkor a mélyen bennetek lévő frusztráció egy része helyénvaló. Nem tűnik egészen helyesnek, hogy ismét ugyanazt az üzenetet adjátok át, mert valami megváltozott. Valami más. És ebben teljesen igazatok van. És részben ezért van bennetek ellenállás azzal kapcsolatban, amit megoszthatnátok.

Én nem nagy filozófikus vagy vallásos üzenetről beszélek, erről elegenden beszélnek a világban. Én... - nehéz leírni - a szívetekből jövő üzenetről beszélek, a VAGYOK üzenetéről, az önmagad szeretetének üzenetéről, egyszerűsítsük le: az Önszeretetről.

Tehát egy részetek azt mondja. *„Nem igazán érzem helyénvalónak a hírvivői feladatot már, nem vagyok biztos abban, hogy mit is kellene tennem.”*

Mentálisan azt mondod: le kell fogyjak, le kell szokjak a dohányzásról, többet kell tanulnom és hasonlók, hogy rendelkezhes mindezekkel a kibúvókkal. De ez egy mentális folyamat. Ami valójában történik az egy szívbéli folyamat: tudjátok, hogy valami megváltozott: egyszerűen fogalmazva: ez az Új Energia. Hisz az üzenet megváltozott az Új Energiával. Már nem ugyanarról az üzenetről van szó, többé. Már nem.

Nektek kell valami újat meghallanotok önmagatokban. A többi embernek is valami újat kell hallaniuk tőled. Erről fogunk ma beszélni a továbbiakban és az elkövetkező néhány találkozóink alkalmával.

Végy egy mély lélegzetet és érezd meg magadban, hogy te vagy a hírvivő. Te vagy, ezért vagy most itt.

Ez kissé komplex lesz: mit jelent akkor ez? Mit kellene most tennem? Ha hírvivő voltam, hogy-hogy nem volt a tarsolyomban egy ragyogó üzenet, amelyet megoszthattam volna mindenkivel? Ez jön most.

Végy egy mély lélegzetet.

Az igazi hangotok

Az egyik ok, amiért arra kértelek, hogy az előző Shoudokban, hogy szerezd vissza a hangodat, az igaz hangodat, mert szükséged lesz rá. Nem csak a hangodra, hanem a kifejeződéssre, legyen szó művészetéről, zenéről, vagy írásról, vagy beszédről... minden kreatív törekvésedre, mellyel valaha rendelkezted, szükséged lesz most. Szeretnéd majd használni.

Hozd vissza azt a hangot, talán ellentmondásosnak tűnik, egyik pillanatban azt mondom, hozd vissza azt a hangot, jó mélyen belülről szólj, nem ezen a kishangon, nem az elméd hangján, hanem mélyen belülről. Hozd vissza azt a hangot. Majd a következő percben azt mondom: ne használj szavakat, amikor velem beszélsz. Ellentmondás ez? Egyáltalán nem! Egyáltalán nem ellentmondás - hadd magyarázzam meg.

Amint elhagyjátok a szavakat a velünk való kommunikáció során, nem határozzátok meg angolul, vagy németül, vagy románul, hanem túlléptek a szavak szükségességén, ekkor fogjátok felfedezni Önmagatokat az elméteken kívül. Ez kapcsolatba hoz majd benneteket egy gyönyörű, igaz részletekkel, amellyel nem kell ellenkeznetek. Meg fogjátok tanulni azt, hogy hogyan kommunikálhattok ismét minden részletekkel.

Ezáltal visszatértek a Szellemetek igaz hangjához. Ha ezt tesztitek, ha visszatértek az igazi belső hangotokhoz, nem a hangos hanghoz, hanem a belső hanghoz, megváltozik a fizikai hangotok. Megváltozik az, ahogyan az energia átjár benneteket. Látjátok, ahogy most beszéltek, az általában innen jön (fej) - a beszédetek egy mentális folyamat, amelyet szavakba öntötök. Ám, ha a szellemi Önvalótokból beszéltek, az innen jön (a középpontjába mutat). Nem kell, hogy ezen áthaladjon (fej) és az elmétek nem lesz féltékeny, van egyéb tennivalója. Nem kell, hogy a fejen át haladjon, innen jön (lemutat a középpontjára) és egyenesen kiárad a szátokon, elkerülvén az elmét.

Az elmét - ismétlem - ez nem zavarja. Tehát kikerülvén az elmét a szó elhagyja a szátokat, egy mondat, vagy egy teljes történet elhagyja a szátokat és többé azok már nem szavak többé, hanem energia, érzés, tudatosság, szeretet és együttérzés - a VAGYOK, amely rajtatok keresztül megnyilvánul.

Többé nem az számít, hogy milyen sokatmondóak a szavak, milyen gazdag a szókincsetek. Nem számít, hogyan tesztitek a szavakat a mondatokba, mert teljes kifejeződéssé alakulnak át. Az emberek, akik körülöttek vannak, hirtelen elkezdnek valami mást érezni veled kapcsolatban, többé nem alszanak el, amikor beszélsz, nem az foglalkoztatja őket, hogy mit fognak majd utána mondani, mert érznek téged. Nem egy elme és elme közötti kommunikáció résztvevői, amilyen a legtöbb emberi kommunikáció jelenleg.

Hirtelen egy teljesen másfajta kommunikáció jön létre, amelyet mi is végzünk most. Halljátok a szavakat, belemerültök kissé, de valójában többé nem ez számít már. Mert valami nagyon intim és szépséges dolog történik köztünk. (Adamus keze Diane vállán pihen)

A hang viszi az üzenetet, ugyanakkor Cauldre egész testéből és az én összes részből árad felétek. Ezért nagyon megnyerő, nagyon együttérző kommunikációvá válik, a lélek és lélek között, az elme és elme közötti kommunikáció helyett. Efelé tartunk.

Remélem érthető. Vagyis, remélem, hogy nem érthető (nevetés) akkor talán meg is érkezünk.

Nos, vegyetek egy mély lélegzetet, mert ti vagytok és ti voltatok a hírvivők.

Most az Új Energia területére lépek, a nagyon is Új Energia területére.

Honnan származik az Energia

Engedjétek meg, hogy egy kissé összefoglaljam, amiről az elmúlt alkalommal beszélünk. Az

alapokról beszéltünk. Ezek az alapok. Azt kérdezem tőletek - hogy figyeljétek, persze - de engedjétek, hogy minden részetek figyeljen. Ne csupán az elméből próbáljátok meg boncolgatni, a lényetek minden részével figyeljétek. Így egy egészen más szinten fogjátok majd, amit átadok.

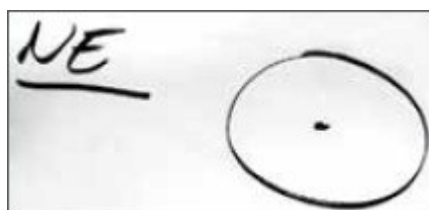
Tehát a múltkori közvetítés alkalmával beszéltünk... (Adamus egy pontot rajzol és egy kört köréje)... és reméljük, hogy Linda elégedett lesz a rajzunkkal.

LINDA: Egyelőre jó.

ADAMUS: Amíg nem érkezünk el a betűkig...

LINDA: Ez nem anatómia, ugye?

ADAMUS: Ez ti vagytok. Ti vagytok, ahogy már beszéltünk róla. Egy kör szimbolizál benneteket egy ponttal, ez egy nagyon egyszerű, nagyon ősi jelkép, mert azt mutatja, hogy a "Minden, Ami voltból" jöttök - amely már nem létezik, mert megváltozott. Ti a „Minden, ami Voltból” jöttetek. Aztán kiléptetek a Minden, Ami voltból. Létrehoztátok a saját egyedi identitásotokat, a lelketek kifejezését. Tehát ez vagytok ti.

Ez a tudat. Ti vagytok a tudat. Egy nagyon egyedi módon a tudatotok bevonzza az energiát - a semleges energiát - tehát ide is írom: „neutrális energia” (Adamus bővíti a rajzát)

A kérdés az, hogy kezdetben honnan jött ez az energia? A szellem nem energia volt. A szellem ma is teljes egészében tudat.

SHAUMBRA: Mi.

ADAMUS: Igen, mi-ti-te-mi. Hogyan teremtődött? Hogyan jött létre? Csak ott kint ücsörgött? Nem, mert ott kint csupán a nagy űr volt. Fontos emlékeztetni benneteket, hogy ez itt az Adamus féle fizika, amely általában nem ért egyet a tudományos fizikával. Megvoltak a problémáim a többiekkel a múltban emiatt. Elűzték egy néhányszor a városból emiatt.

Nos, tehát a kérdés az, hogy kezdetben honnan jött ez az energia? Jó kérdés.

Amikor elhagytátok az Otthont - az Otthont ide rajzolom egy nagy felhőre. Elhagytátok az Otthont, a ti saját egyedi identitásotokat, a ti saját tudatotokat - az első dolog, amit tettetek természetesen az elválás volt az Otthontól. Tehát... ezt úgy mutatom meg, hogy számos különböző módon írom le, de alapvetően elválasztottátok magatokat a Szellemtől. Az eredeti elválás, az eredeti pecsét - tehát elválasztottad magadat a Szellemtől, ellökted magad tőle.

Majd megteremtetted azt, ami mondjuk egy feminin és maszkulin aspektusod lehet és a fényes és a sötét aspektusodat, csak úgy, mint a befele tekintő és a kifelé tekintő énedet. Megteremtetted a különválást magadban sok különböző módon. (Adamus egy felfele és egy lefele mutató háromszöget rajzol, amelyek egymás felé mutatnak).

Ragyogó dolog volt ez, hiszen az elválás, a különbözőség, az osztódás segítségével megláthattad magadat, megismerhetted magadat, mindezt azért, hogy megválaszold a kérdést, amit feltettél: Ki vagyok Én? - lehet, hogy nem kellett volna megkérdezned... - Ki vagyok Én? Miért vagyok? A tudat ezen összes kérdése vezetett oda, hogy szét kellett válnod. Immár rendelkezzel egy jinnel és egy janggal. Ott van benned az anya/apa és a fény/sötétség. Ezek a különböző dualitások mind ott vannak benned.

Abban a pillanatban, hogy a szétválás megtörtént és egészen a mai napig abban a pillanatban, ha egy elválás, szétválás történik kozmikus értelemben, megteremtődik a vágy a visszatérésre, a

visszaintegrálódásra, az újra egygé válásra. *És ez teremtette meg az energiát.*

A vágy, hogy megtapasztald magadat maskulinként és femininként, fényként és sötétségként, szellemként és emberként, a vágy, hogy megtapasztald a dualitást, hogy megismerd magadat nagyszerű dolog, de van ennél erősebb vágy is, nagyobb szenvedély, amely így hangzik: *„Jöjjünk össze ismét. Legyek újra egy. Olvadjak egybe azzal, ami vagyok.”* (intenzíven beszél) mert nem maradhattok... Egy kissé elragadtatom magam, ha erről beszélek, mert az igazat megvallva, nem sok ember él most a Földön, aki szívesen meghallgatná ezt az üzenetet vagy aki megértené. Nektek egyszerűnek tűnik, nagyon is egyszerűnek, de beszéltem erről más csoportokban is, más egyénekkal - és nem értik. Ez rendben is van, mert ebben a pillanatban ott tartanak, hogy nem értik. Tehát itt ez számomra igen izgalmas.

Az elválás illúziója - ez egy fontos összetevő; az elválás illúziója - olyan intenzív energiát teremtett ott, ahol addig csak a tudat létezett, hogy létrejött az energia, hogy Haza vigyen benneteket. Ilyen csodálatosak vagytok. Szétválasztottad volna magadat anélkül, hogy megadtad volna magad számára az eszközt, amellyel újra egy lehetsz? Szétválasztottad volna magadat azt mondván: *„Talán örökké elveszek?”* Én ugyan nem hiszem. Nem hiszem. Tudom, hogy nem tettetek volna ilyet.

Tehát innen ered az energia. A szellem alapvetően nem tudta, mi az energia. Nem volt róla fogalma. Sosem hallott az energiáról. Nem volt szüksége energiára. Csak, amikor elhagytátok az Otthont, megteremtettétek és birtokba vettétek a saját különvált identitásotokat, a szuverenitásotokat, majd elindultatok, hogy megtapasztaljátok magatokat a dualitás dinamikáin keresztül vagy az elváláson keresztül és ekkor megteremtődött az energia. Mindez megteremtette az energiát és azóta ezzel dolgoztok.

Megteremteni a valóságot

Nos... húha! Most... itt vagy, tudatossággal rendelkező lényként és energiát vonzol be a valóságodba. Bevonzátok az energiát oly módon, ahogy a múlt havi ábránkon mutattuk. (Adamus tiszta lapot választ és rajzol egy pontot, amelyet körbe vesz egy kör, amelyre nyilak mutatnak)

Behúzzátok, bevonzátok. *Ti.* Létezik a vonzás törvénye, de legyetek óvatosak, mert a vonzás törvénye alatt ma a legtöbb ember valami igen mentális jelentést ért. Nagyon mentális az értelmezés. A valódi vonzás törvény és a valóság megteremtésének és megvalósításának képessége a szenvedélyből fakad és a vágyból. Mik az eredeti... melyek az eredeti szenvedélyek és vágyak a lélekkel rendelkező lényekben? Tik-tak-tikk-takk.

SHAUMBRA a HALLGATÓSÁGBÓL: Megtudni, hogy ki vagy.

ADAMUS: Visszatérni önmagadhoz előbb vagy utóbb. Soha nem fogjátok elveszíteni ezt a kapcsolatot. Soha nem veszítitek el. Tudom, hogy néhányan aggódtatok vagy még mindig aggódtok: *„Mi van, ha eltévedek?”* Tényleg nem tudsz elveszni, eltévedni. Megélhetsz valamit, ami illúzióknak látszik, hogy elvesztél örökre, de sohasem tudod igazán elveszíteni a kapcsolatot önmagaddal, a visszatéréssel.

Tehát a lélek vágya, szenvedélye az, hogy megismerje önmagát, kifejezze önmagát, visszatérjen önmagába és kifejlésze önmagát egy olyan valóságba és tudatosságba, amely addig a pontig ismeretlen volt az Önvaló számára. Ezek a szenvedélyek.

Ha szeretnéd megvizsgálni az életedet irányító erőket - tudom, hogy sokan közületek összezavarodnak - *„Nos, hogy tudom megteremteni, megvalósítani azt, amit szeretnék?”* Igen, teljesen zavarba jöttök. Kétségtelenül összezavarodtok. Erre azt mondjátok: *„Adamus, ez szívás.”* (nevetés, Adamus is kacag) Igen, az. Igen, az. És ezért vagytok itt. (nevetés) Mert már nincs

szükségetek arra, hogy ez elszívja az energiáitokat. Arra van szükségetek, hogy kifejezzétek az energiáitokat és ezért vagyunk itt.

Nos, a lélek szenvedélye. Érezd egy pillanatig a te saját lelked szenvedélyét.

(szünet)

Ez hozza létre a realitásokat. Nagyon sok különböző módon állíthatjuk; én csak négy alapvető és egyszerű állítást osztottam meg veletek a lélek szenvedélye és vágya vonatkozásában. Ám sok különböző módon lehetne még kifejezni, de ez így egyszerű: megismerni önmagad, kifejezni önmagad, ismét egyesíteni önmagad és olyan szintekre emelni önmagad, amelyeket előtte nem fedeztél fel még soha. Akad köztetek, aki ezt a Harmadik Körnek, vagy a szuverenitásokatoknak nevezné. Igen, igen egy csavarral. Mert a csavar az Új Energia.

Egyébként emlékeztek, amikor Tobias a Mesterekről beszélt, akik visszajönnek? Több száz Mester tért már vissza a Földre, testet öltöttek és nagyon erősen összekapcsolódnak mindannyiótokkal. Ha a széketekben ülve azt mondjátok: „*Igen, de én új vagyok itt, Adamus nem hozzám beszél.*” Ó, dehogynem! Ha itt ültök és azt mondjátok: „*de én nem az élvonalbeli Shaumbrához tartozom, és csak hátul kullogok*” - Nem, ez nem igaz. Én mindannyiőtökhoz beszélek. Mindenkihez.

Nos, ezek teremtik meg a valóságot az életetekben és ez okozza azt, hogy bizonyos dolgok manifesztálódnak. Visszatérnék a múlteti beszélgetésünkhöz, az Új Évi közvetítéshez, amikor is egy kedves Shaumbra előrejött - nos, valójában én kértem őt arra, hogy előre jöjjön, hiszen ő a székeben szeretett volna ülni. A problémája így hangzott: „*Adamus, mi az, ami nem működik az életemben? Elvesztettem a munkámat. Elvesztettem a kapcsolatomat, a gyerekeimet, az önbecsülésemet, a többiekkel való kapcsolatomat, a karrieremet. Minden oda van. Mit csinállok rosszul?*” Semmit. Semmit.

Ha hátralépsz és vetsz egy pillantást a lélek szenvedélyére és vágyára vagy arra, hogy mi is teremti a valóságodat, látni fogod, hogy nem az, amit gondoltál. Nem azok a dolgok. A dolgok, amelyek a valóságodat teremtik, azok a belső mélyen zajló energia mozgások és Jennifer esetében - tudom, hogy nem bánod, hogy megemlítem a nevedet, nos, ha mégis, most már késő...- (nevetés) szóval Jennifer esetében a helyzet az volt, hogy mindent ki kellett tisztítania... *azt hitte*, hogy mindent ki kell tisztítania az életéből, mindent el kell löknie, hogy megszabaduljon minden emberi dologtól az életében. Régebben is beleesett ebbe a csapdába már, más életekben, túl sok mindent szerzett magának - túl sok hatalmat, túl sok pénzt, túl sok kapcsolatot - és azt mondta: „*Soha többé.*” Tehát így történt. Így történt. Megtartotta a szépségét, mert ez emlékezteti őt arra, hogy Ő is Isten, de afele tartott, hogy még ezt is elveszíti, mert azt érezte, hogy talán ez az utolsó dolog, ami megakadályozza abban, hogy valóban felismerje ezeket a kérdéseket, a lélek valódi szenvedélyeit.

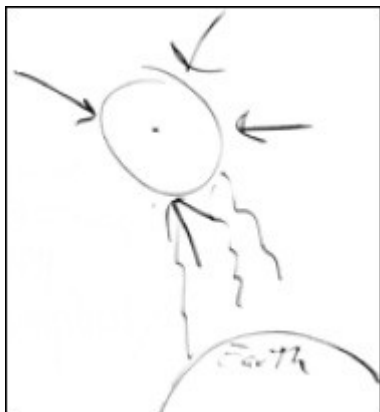
Shaumbra, nem kell így tennetek. Nem kell, hogy ezt az utat járjátok - igen, néhányan elmentek a szélsőségekig, keresvén a módját a fejlődésnek. Eljutottatok ahhoz a szélsőséghez, mely szerint az emberi oldal nem képezi részét a szellemi létezésnek, ez pedig egyáltalán nem igaz. Előre megyek, fel a színpadra, hogy ott jelentsem ki: (Adamus előre megy)

Amikor összehozod ismét a maskulint és a feminint, a fényt és a sötétet, amikor visszatérsz önmagadhoz ezzel az óriási energiaáramlással a szellemi és az emberi oldaladat is egyesíted. Megengeded magadnak, hogy megtapasztald ezt a dualitást, csak úgy mint a férfi-női és a fény-sötétség párost. Nem kell elpusztítanod az emberi oldaladat, hogy megkaphasd a spirituális oldaladat, hanem egyesítheted őket. Valójában szeretnének egyesülni. Talán vannak részeid, amelyek nem hiszik ezt el, ám valójában ezek szeretnének egyesülni.

Nos, itt van Jennifer esete, aki egy ragyogó Teremtő és mindent kilök az életéből, majd előre jön a színpadra és azt mondja: „*Mit csinállok rosszul?*” Abszolúte semmit. Egyfajta úrt teremtettél magadnak, elegend lett a zajból és minden zürzavarból és mindabból, amivel rendelkezted, szeretted

volna megadni magadnak ezt az időt Önmagaddal és talán ez a legijesztőbb az egészben: Hogy van idő, amit önmagaddal tölthetsz, hogy szembe kell nézz önmagaddal, nem mintha bármi rosszat tettél volna, hanem mert véget ért a köröd és egy részed ezt felismerte. Vége a játéknak. Vége. A vadászatnak vége.

Ez rémisztő, mert egy részed így szól: „*Nos, ez után mi következik? Mi fog történni?*” Egy részed így szól: „*Valójában kényelmesen elvoltam néhány régi emberi történetben.*” De mindannyian... nos belemegyek egy kicsit ebbe: Innen energiát vonzotok be (ábrára mutat), hogy annak itt formát adjatok, ide rajzoltam ezeket a cikk-cakkos vonalakat a múltkor.

Itt a fizikai realitásokat - most Földnek fogom nevezni (Adamus ismét rajzol) és itt is itt van a fizikai valóságok - és próbáltok megvalósítani dolgokat -, amely most igen nehézkes a számotokra. Van egy csomó dolog, amiről a múltkor beszélünk, dolgok, amelyek bezavarnak ebbe a fázisba itt. Először is a teremtéseiteket, a megvalósításaitokat sosem a Földön hozzátok létre. Soha sem a Földön. Valahol másutt vannak (az üres térre mutat) és amire mi most koncentrálni fogunk, hogy miként hozhatnánk őket ide (a Földre), ha valóban ez az, amit szeretnétek.

Nagyon nagy a zavar azzal kapcsolatban, hogy miként lehet ezt megtenni, hogy mi okozza a teremtést. Mi okozza a valóságot, Roger?

ROGER: Az érzelmek. (emóciók)

ADAMUS: Érzelmek, igen. Örülök, hogy nem azt mondtad: „*A gondolataim*”.

Nos és most belemehetünk egy igen hosszú beszélgetésbe - de közben néhányan így szóltok: „*De hisz nem a gondolatok teremtik a valóságot?*” Nem igazán, nem igazán.

Néhányan annyira rettegetek a gondolataitoktól, annyira féltek bizonyos dolgokra gondolni és mert ennyire féltek... nos nektek ez... Gondolkozzunk egy kicsit, gondoljunk a rákra. Nem akartok rá gondolni, mert féltek, hogy megvalósítjátok. Nos, ha ennyire hatékonyak vagytok és erősek, miért nem gondoltok egyszerűen 1 millió dollárra, hogy azt így rögtön meg is teremtsétek??? (sok nevetés) Csupán a negatív dolgokat valósítanátok meg? Nem, nem...

A gondolatok általában nem igazán... Az elme - hogy Cauldre szavaival éljünk - az elme egy igen gyatra eszköz a teremtéshez. Nem igazán működik jól. Mindannyian részt vettetek az agy- és elmekontrollos tanfolyamokon? Gyerünk... Elvégeztetek megerősítésekkel foglalkozó tanfolyamokat, az energia fókusszal kapcsolatosakat, ezek mind az elmén alapulnak. Mentálisak. És talán lesznek, akik erősen hevesen vitatkoznak majd velem, de a heves vita is az elméből indul. (nevetés) Hevesen vitatkozni velem általában nem vezet győzelemhez. (még több nevetés)

Nos, jártatok a gondolatokkal foglalkozó tanfolyamokon. Egy csomó könyvet olvastatok olyasmikről, mint a Vonzás Törvénye. Igen, a vonzás törvényei igaz dolgok, ha *ti* igazak vagytok. Ám, nagyon gyakran azok alkalmazzák ezeket az elveket, akik a gondolataikban élnek.

Gondolatok... az elmében nincs kreativitás. Egyáltalán nincs. A kreativitás nem az elméből jön. Az elmét sohasem úgy programoztátok, alakítottátok, fejlesztettétek, hogy az kreatív legyen. Tehát a kreativitás nem az elméből ered.

Honnan ered a kreativitás?

Nos, sokat beszélgethetünk erről... „*Mi teremti tehát a valóságot?*” Ahogy korábban említettem, a vezető erők a szenvedély és a vágy... (Adamus ír)

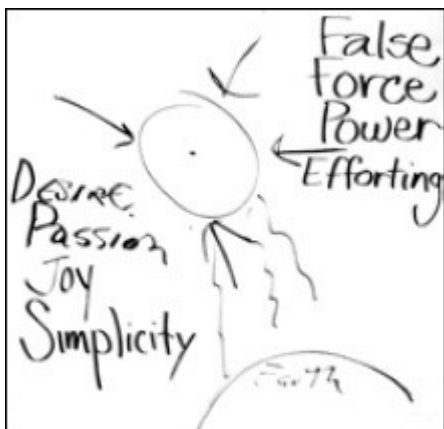
SHAUMBRA: Az egyszerűség.

ADAMUS: Az öröm és az egyszerűség.

LINDA: Köszönjük.

ADAMUS: Ezek a dolgok teremtenek... ezek teremtik tulajdonképpen a valóságokat, ám ti egyszerűen nem vagytok ennek tudatában. Ezek valódi motivációk, ezek a valódi dinamikák a valóságok megteremtése mögött.

Megkérlek benneteket, hogy talán nyissátok ki hátul az ajtót, mert kezd elég sűrű lenni a levegő és egyszerűen beajultok majd egy pillanat múlva. Szóval engedjünk egy kis friss levegőt.

Nos, az ál-motivációk, a hamis dinamikák azok az útvesztők, amelyekben egy csomóan összezavarodnak. Azok, amelyek jelenleg nem működnek: az erő (Lindának mondja, aki ír) Nos, írd fel, hogy „Ál”

LINDA: Hová szeretnéd?

ADAMUS: Oda fel. Ál...

LINDA: Erő.

ADAMUS: Erő... ál.

LINDA: Ál.

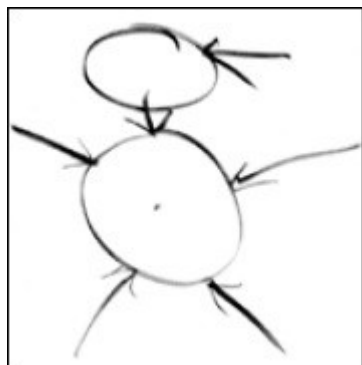
SHUAMBRA: És az első az erő.

ADAMUS: Nos, tehát itt vannak ezek az ál-motiváló okok, amelyek persze az elméből jönnek, nem a valódi szívből. Ezek az erő, hatalom és erőfeszítés. Erőfeszítés.

Mindannyian ismeritek ezt, hisz ti is töltöttetek időt ezzel, vagy talán továbbra is így tesztek - az erőt alkalmazzátok a valóságok megteremtésére. A hatalmat használjátok az identitásotok megőrzésére, a valóság megteremtésére pedig erőfeszítéseket tesztek - ez egy hipnotikus hiedelemréteg, nagyon öreg hitrendszer - az erőfeszítés.

Legtöbbször minden szinten beszélgetünk és az emberi oldalatokban továbbra is létezik egy rész, amely azt hiszi, hogy erőfeszítéseket kell tennie. A nap végén vettek egy pillantást magatokra és így szóltok: „Mennyi erőfeszítést tettem ma?” És ennek tükrében osztályozzátok a napotokat. Aszerint, hogy mennyi erőfeszítést tettetek, volt az egy jó nap vagy rossz nap. Nos ez olyan, mint amikor a mókustól azt kérde: A kerékben hányszor futottál ma körbe? Egyszer sem. Egyszer sem.

Ezek régi módszerek - nagyon régiek, amelyekkel próbáljátok a valóságot megteremteni, de nem működnek valami jól, mert az elméből erednek, mert nincs bennük vágy, szenvedély, sem öröm, mert nem egyesítenek benneteket, mert nem teszik lehetővé az igazi kifejeződést és kiterjedést. Ezek nagyon, nagyon Régi Energiás módszerek. (mutatja Lindának, hogy kéri a tollat) Csak szeretnék fogni valamit.

Nos, tehát itt tartunk, próbálunk megjeleníteni, megvalósítani dolgokat, innen idehozni őket. Itt vagytok a Földön emberként (A hallgatóság nevet, ahogy Adamus ismét lerajzolja a pontot és kört, majd nyílakat, ám ez egyszer emberi formát ölt az ábra.) Próbáltok energiát behozni a valóságotokba, hogy megteremtsétek általuk, megvalósítsátok általuk azt, amit választottatok.

Nem működik igazán jól, mert ide összpontosítottatok (a fejére mutat) - az összes emberhez beszélek most - mert az emberek ide

összpontosítanak - számos okból kifolyólag. Az egyik ok - amelyről múlt héten beszéltünk - a tömeges hipnózis. Tömeges hipnózis. Amennyire emlékezetem visszanyúlik, annyira régóta működik a hipnózis ilyen vagy olyan szinten a Földön. Atlantisz korába nyúlnak vissza a gyökerei, amikor is kísérleteztek az elmével, próbálták egységesíteni azt, ám a kísérlet kiterjedt egy sor egyéb negatív területre is.

Ezáltal az emberi elme - amely egy ponton a lélek szolgája volt és a szolgálat nagyon szép dolog egyébként -, szóval az elme a belső istent szolgálta. Ám azzal, hogy az elmét elkezdték bütykölni, alapvetően szétválasztották az istenit és az elmét. Azelőtt valójában nem voltak elkülönülve egymástól. Ám ezzel a művelettel megtörtént a szétválasztódás és ezáltal létrejött annak a lehetősége, hogy az istenit figyelmen kívül hagyjátok, noha ott van az, mégis csupán emberként látjátok magatokat, pedig az isteni oldalatok ott van előttetek. Ám ez az atlantiszi művelet visszaütött és megteremtette az elme és a szellem szembenállásának az illúzióját. Tulajdonképpen ez teremtette meg ezt az örült, furcsa jelenséget, amelyet a Keresésnek hívtok. Ezt leírhatnád. (mondja Lindának).

Nos, ez nem egy nap alatt történt, hisz több százezer év alatt történt, Atlantisz idejében - az elmén való munka megteremtette a késztetést: „*Induljunk a Szellem keresésére. Keressük Istent és a választ, vagy valakit.*” És ez a keresés bele lett programozva az elmébe úgy, ahogy egy számítógépet programoznál bizonyos dolgokra. A program az állandó keresésre irányult, noha a cél karnyújtásra volt, mert mindig is ott volt és mindig is ott lesz.

Ez a beavatkozás ugyanakkor nagyon fogékonyra tette az elmét a külső energiákra. Kezdetben az angyalok elméjét úgy szerkesztették, hogy az ugyanolyan szuverén volt és egyedi és kívülről megközelíthetetlen, mint a Lelketek. Hála Istennek a Lelket nem bütykölték. A külső erők nem tudnak beléhatolni. Más szavakkal: soha sem tudják megszállni, elvenni, ellopni tőletek. Csupán ti magatok tudtok önmagatok és a Lelketek közé állni.

Nos, tehát az elme így megközelíthetővé vált. Vagyis befolyásolhatóvá - a befolyások hatottak rá. Ez már nagyon régóta így van, amennyire vissza tudunk emlékezni.

Nos, így igen erős potenciálok születtek a hipnotikus programok számára. A világ tele van velük, vannak köztük igen erőteljesen irányítottak és alattomosak, szándékos manipulációk és vannak olyanok is, amelyek a „csak úgy” kategóriába tartoznak - valaki megpróbál eladni nektek valamit, egy családtag megpróbál behálózni, ahogy mondani szoktam, az ősi karmikus hálóba beleszőni benneteket, hogy nehogy elveszítsék benneteket a társukat, akivel az ősi karmikus vonalba tartoznak. Tudjátok, mindannyian együtt utaztok, csoportokban és amikor valaki kilép, akkor az a többiek számára sértő lehet és fenyegető érzés. Nem örülnek annak, ha kilépsz. Szeretnétek igazán megérteni a körülöttetek lévő embereket - rokonokat, azokat, akikkel eonok óta együtt utaztok? Lépjete ki! Menjete el!

Na, már látom is az újságcímeket: „*A szekta mindenkit a családjának elhagyására buzdít.*”

Pontosan. Pontosan! (nevet Linda kételkedő arcán) mert nem fogtok...

LINDA: Ne is mondj semmit, mert az megjelenik a kereső programokban.

ADAMUS: Igen, igen! Szükségünk van egy kis PR-ra. Hogy áramoljanak az energiáink! Olyan régóta rejtőzködünk. (Linda továbbra is furcsa arcot vág) Bízz magadban.

Nos, igen, hagyjátok ott a családotokat. Ezzel nem azt mondom, hogy pakoljátok össze a holmijaitokat és hagyjátok ott vacsora nélkül a gyerekeiteket. Csak annyit mondom, hogy kapcsolódjatok le róluk, mert jelenleg nem tudjátok őket helyesen szeretni, úgy ahogy valóban tudjátok őket szeretni, ha elengeditek a régi kötelekeiteket.

Nem azt mondom, hogy szökjete meg otthonról - azt mondom, hogy maradjatok itt -, csupán

engedjétek el a régi identitásokat. Elfelejtettétek, hogy kik is ők valójában. Elfelejtettétek, hogy miért is jöttetek össze velük kezdetben, miért választottatok több ezer életet velük. Annyira megszoktátok őket, engedékenyekké váltatok velük szemben, hogy egyszerűen csak családtagként tekintetek rájuk. Egy kis karma sajt darabkának tekintitek őket (nevetés). Pedig nem azok. Annyival többek és ragyogóbbak annál. Képzeld el, hogy van egy kötél, amely összeköt minket csak azért, mert rengeteg közös életünk volt és mára már annyira megszoktuk ezt a mintát. Amikor elengeded ezt a kötelet, akkor én akként látlak téged, aki *valójában* vagy, nem a családtagként, akinek addig néztelek.

Szóval tudom, hogy kedves Linda itt egy kissé idegessé válik, de tulajdonképpen a legtöbb ember érti ezt, egy bizonyos szinten.

LINDA: Én értem, a magam számára, csak nem szeretem az újságcímeiket.

ADAMUS: Kezdhetsz hozzá szokni. (nevetés)

LINDA: Oh!

ADAMUS: Nos, kedves Shaumbra, térjünk vissza oda, ahol voltunk - elkalandoztunk.

Tehát a hipnotikus befolyásnak - amelyekről beszéltünk a közelmúltban az Új Évi Üzenetben - jelenleg nagyon erős a hatása - szerte a világon a tömeges hipnózisnak - és ez kihat rátok is.

Továbbra is szerepet játszik abban, ami miatt még mindig el tudtok fogadni bizonyos valóságokat. Az az érdekes, hogy egy pillanat múlva... *egy pillanat* múlva elengedhetitek az egészséget egy egyszerű döntés által. Választhatjátok azt, hogy többé nem engeditek, hogy ezek a külső hipnotikus befolyások hatással legyenek rátok, hogy irányítsák az életeteket.

De várjatok. Mielőtt meghoznátok ezt a döntést, mielőtt belélegzitek ezt a mély lélegzetet, mit is adtok fel? Szinte mindent. Úgymond elég sok mindent, hisz kellemes volt programozott üzemmódban működni, valaki másnak a programját követve, nem a tiéteket. Kényelmes volt, amelyben nem kellett sok felelősséget vállalnotok az életetekért. Csak történtek a dolgok. Mi is az az emberi kifejezés, amelyet ilyenkor használtok?

SHAUMBRA: Shit happens / Zajlik az élet. Vagy szó szerint az angolból: Történik a szar.

ADAMUS: Rendben. Igen, így van. Így van.

LINDA: Edith? Várj, várj. Mi volt a kifejezés?

ADAMUS: Történik a szar. - Zajlik az élet.

LINDA: Oh.

ADAMUS: És gondolom ez egy korszerű módja annak, hogy kifejezzétek, hogy a sors kereke forog a számotokra is, tehát nekem csak járnom kell az utat. Történik a szar. (kacag) Noha a sors nem csak egy utat ad, hanem sokat kínál. Vállalnotok kellett a felelősséget kimondván azt, hogy a sors nem létezik. Vállalnotok kellett a felelősséget azért, hogy ismét ti döntsetek az életetekben, hogy válasszatok dolgokat. Vállalnotok kellett a felelősséget mások kritikái miatt, mert ők majd kérdezni fognak: „*Miért nem így csinálod?*” A családod is azt kérdezi, mi a baj veled, a munkatársaid is méregetnek majd. Tudjátok, olykor könnyebb benne maradni egy dobozban és csak hagyni a dolgokat.

Tehát ma elég sokatokat kihívások elé fogom állítani. Nem mindegyikötöknek mondom, de sokatoknak: ellustultatok. Még mielőtt ez ma szóba jött volna, tudtátok már, hogy dönthettek úgy, hogy kiléptek a hipnózisból, a tömeges hipnózisból. Már évek óta tudjátok, de nem tettetek semmit, ugye? Mert először is túl sokat gondolkodtatok rajta, mérlegeltétek. Próbáltátok elemezni, majd jól pofára estetek. Próbálkoztatok így: „*Nos, mi a hipnózis? Milyen mértékben hat rám? Ha elengedem, mi fog velem történni? Mi lép majd a helyére?*” Látjátok? Csupán az elmétekbe

merültetek. És elfeledkeztetek róla.

Hogy ne így legyen, itt vagytok ismét és én is itt vagyok, egy hírvivő emlékezteti a többi hírvivőt. Már nem kell elszenvednetek. Meghozhatjátok ma a döntést - mielőtt kiléptek ezen az ajtón, mielőtt kikapcsoljátok a számítógépeteket - hogy többé nem fogadjátok el. Tudjátok mit? Mivel ez általában egy összhangból születik bennetek, a lelketek vágyával és szenvedélyével, az örömmel és az egyszerűséggel való összhang teremti, ezért így is lesz.

Újra egyensúlyba hozzatok magatokat, áthangoljátok a tudatosságotokat, ezáltal teljesen más támogató energiákat vonzotok be a valóságotok megteremtéséhez és többé nem lesztek fogékonyak a hipnózisra. Szabadok lesztek. Szabadnak lenni olykor ijesztő is lehet, kérdezz meg bárkit, aki több mint 25 évet töltött börtönben. Ijesztő lehet.

Tehát, kedves, kedves Shaumbra, *ti teremtitek* meg a valóságotokat.

Mit szeretnétek?

Mondd el nekem Kathleen, te mit szeretnél? Mit szeretnél?

KATHLEEN: Hogy örömmel fejezhessem ki magamat.

ADAMUS: Örömmel fejezd ki magadat. Oké, nagyszerű. Lex, te mit szeretnél?

LEX: Ebben a pillanatban? Semmit.

ADAMUS: Akkor ezt is kapod. (nevetés) Nem olyan rossz ez. Nem. Deb... Deb Phencie, te mit szeretnél? Mit szeretnél?

DEB: Világosságot. (tisztaságot)

ADAMUS: Világosságot. Rendben. Nos, leírjuk ezeket a hallgatóság számára. Tehát világosságot szeretnénk, Semmit nem akarunk. Örömteli kifejeződést szeretnénk. Jól mondtam, Kathleen?

KATHLEEN: Igen.

ADAMUS: Örömteli kifejeződést. És ide írom... Cauldre odaadja nekem.. .igen, ideírom, hogy: EMJ. (Ez mire jó? – angolul: WTF) Tarts velem egy kicsit.

LINDA: Hű, rendben.

ADAMUS: Nos, és Sart te mit szeretnél?

SART: Hello, én most egy új autót szeretnék. Le vagyok égve. (nevetés)

ADAMUS: Egy új autót. Egy új autót. Én csak szeretnék egy pillanatot hagyni neked, hogy a Shaumbrák együttérzése mind eláraszthassa az életedet. (sok nevetés)

Nos, ennyi elég is lesz egyelőre. Nos, az én véleményem az, hogy Kathleen te egyáltalán nem akarsz az örömteli kifejeződést. A véleményem az, hogy Lex, te egyáltalán nem a semmit akarsz. És az is a véleményem, hogy Deb, te nem akarsz a világosságot és tisztaságot. Nem bizony. És Sart, te pedig akarsz egy új kocsit. (sok nevetés és taps a hallgatóságtól)

Ezt azért mondom - örülök, hogy jól érezzük magunkat együtt, de ezt azért mondom -, mert szeretném, ha ma mindegyikőtök tisztázná - ma, és nem holnap -, hogy mit szeretne? Ralph, te mit szeretnél?

RALPH: Egy új életet.

ADAMUS: Egy új életet. Vigyázz, mit kérsz. Azt javasolnám, hogy tedd hozzá, hogy egy új életet ugyanebben

RALPH: a testben.

ADAMUS: Fizikai valóságban. (Adamus kacag) Mert én már látom is, ahogy közelít feléd, Ralph, és...

Nos, tehát az én véleményem az, hogy nem akartok világosságot, nem a semmit akarjátok. Valójában te és én, mi elég sokat beszélgetünk és van neked egy ugyanolyan hosszú listád, mint mindenki másnak, ha épp nem hosszabb. És az örömteli kifejeződés... Nem tudom. Én nem hiszem. Tudod miért? Mert ha valóban szeretnétek ezeket, akkor rendelkeznétek velük. Már most.

Mentális maszturbációt végeztek, vagy, ahogy mondanátok, ha használhatok egy kis szlenget, kicsesztek magatokkal. Azt mondjátok, hogy új életet akartok. Nem, nem akarod Ralph, különben már a tiéd lenne. Különben már rendelkeznél vele. Álmodozol róla, ez egy csábító álmom, ám, ha valóban szeretnéd, már rendelkeznél vele.

És azoknak mondom, akik a megvilágosodást szeretnék, cc-cc-cc. Egy kis részvétet érzek felétek, akik a megvilágosodást keresitek, mert ti oly sebezhetőek vagytok, annyira fogékonyak a programozásra. A keresés. Milyen régóta keresitek a megvilágosodást és mióta van ott az orrotok előtt? De ti továbbra is keresitek, tehát valójában *nem* szeretnétek, hanem csupán álmodozni szerettek róla. Szeretitek magatokat ezzel csábítani. Szerettek elcsábulni. Deb, te egy játékot játszol és ti mindannyian ezt teszitek. (Admus Debhez szól, akivel az Új évi közvetítésen szintén beszélgettünk) Beszélgettünk. Nagyon jól beszélgettünk és azóta eltelt egy érdekes hét mindkettőnk számára. És az utóbbi időben elég gyakran dühös lettél rám, ám ez valamit felébreszt benned Deb és azt mondatja veled: Vagyok, Aki vagyok! És nem csak a fejből, nem csak torokból, de ezáltal megvizsgálod a játszmákat, amelyeket az emberek üznek. Először is magadat figyeld meg. És ennek eredményeképp - kedves Deb - ragyogó tanácsadóvá válsz majd, tanárrá, előadóvá a játszmák és játékok témájában, amelyeket az emberek üznek. És majd megérted, hogy miért piszkálnak, miért vonnak be a játékba. Mindenki játssza ezeket. Mindenki játssza, nem te vagy az egyedüli. Te olyasvalaki vagy, aki próbál *kilépni* belőlük. Mikor ér véget a mókuserék? Mikor érnek véget a játékok? Bízom benned, hogy felállsz, egyik részed azt mondja: *Soha többé*. A másik részed: „*De élvezetes volt. Élvezetes volt.*”

Ha valóban szeretnéd - az egészségedről beszélek, azokról beszélek, akik köztetek a következő birodalomba ájulnak be épp, így szólván: „*Ó, én biztosan különbözöm, mert én valóban élni akarok.*” Nem, nem szeretnél, különben már azt tennéd. Kemény kijelentés, erős szavak és nagyon igaz állítás, mert teremtők vagytok - és ha valóban szeretnétek, akkor megtörténne. Ti, akik mindenki mást okoltok és mindent okoltok - kezdve a víznél, amit isztok a levegőn át, amit lélegeztek a gondolatokig, amelyek mérgezik a lényeteket - nektek mondom, hogy mindenki mást okolni helytelen. Ha valóban szeretnéd Bonnie, már a tiéd lenne. És ti mind rendelkeznétek vele.

(szünet)

Szóval soha többé ne mondjátok nekem azt a hosszú beszélgetéseink alkalmával, hogy szeretnétek valamit, hanem azt mondjátok el, hogy hogyan fogjátok megvalósítani, megjeleníteni. Hogyan lesz belőle valóság. Meséljétek el, hogy kapcsolódik a vágyhoz, a szenvedélyhez, az örömhöz és az egyszerűséghez. És támogatni foglak benneteket. Mi mind támogatni fogunk benneteket és meg fog történni. Meg fog történni.

Nos, minderről szólva, hogy állunk idővel?

LINDA: Ó, csak 4 óra 20 van, még 40 percig beszélhetsz, mielőtt mindenki sikítózásban törne ki.

ADAMUS: Nem tudom, hogy szükségünk lesz-e ilyen sok időre? De most azért mondom ezt el, mert egy érdekes jelenség zajlik éppen. Megkaphatnám a golyóimat? (nevetés)

LINDA: (nevetés) Mindkettőt?

ADAMUS: Először csak egyet.

LINDA: Adjam át neked?!

ADAMUS: Igen, Lindát arra kértem, adja át nekem.

LINDA: Azt kéred tőlem, hogy kézbesítsem a golyóidat?

ADAMUS: Arra kértem Lindát tegnap, hogy szaladjon le a városba, hogy a mai beszélgetésünkhöz hozzon kelléket. Anélkül, hogy lehetőséget adtam volna nekik arra, hogy kételkedjenek abban, amit mi ma csinálni fogunk a golyóimmal. (nevetés) (Linda átadja az egyik golyót Adamusnak)

LINDA: Ez egy piros golyó.

Új Energia

ADAMUS: Egy érdekes jelenség történik épp és ez elvezeti a beszélgetésünket ehhez a ponthoz. Az Új Energia készen áll arra, hogy megérkezzen. Valójában már itt is van.

Az Új Energia itt van. Vár. És valódi. Nem csak egy elképzelés. Eonokon keresztül csupán egy elképzelés volt. Előre jelezték, így vagy úgy, a jöttét, a Második Eljövételnek hívtátok. Beszéltetek róla. Jöttetek korábbi életekbe, azt gondolván, hogy már majdnem itt van, vártátok, készültetek rá, beszéltetek az új korról, az új időkről. Most itt van, az én golyóm jelképezi. (Adamus a hallgatóság felé hajítja a golyót) Vegyetek elő egy másikat.

Most, kérlek adjátok körbe a golyót. Dobáljátok körbe, ha kedvetek tartja. Élvezzétek. Ez nem egy hagyományos osztályterem, egy kissé rakoncátlanokká válunk itt.

Nagyon sok Új Energia golyóm van. (Nevetés, amint Linda három másik golyót is elővesz)

LINDA: Bizony ám!

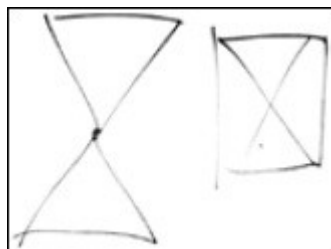
ADAMUS: Adjátok körbe. Ismerkedjete velük. (nevetés, amint a hallgatóság dobálja a golyókat)

Nos, kedves Shaumbrák, itt van a jelen pillanatban. Készen áll arra, hogy megérkezzen. A kérdés az, hogy ti készen álltok-e? Készen álltok?

Az Új Energia teljesen különbözik a Régi Energiától. Régi Energia... Régi Energia... (valakit eltalál a golyó és így szól: Aú! - Adamus nevet) Látjátok, az Új Energia olykor fájdalmas! (sok nevetés) Nagyon ártatlannak tűnik, de igenis okozhat fájdalmat, ha ütközik a Régi Energiás hiedelmekkel. Fájhat.

A Régi Energia azért jött létre, mert a Lélek arra vágyott, hogy egy napon visszatérjen önmagába. Az Új Energia pedig az Önvalóba visszatérés eredménye. (a hallgatóság továbbra is dobálózik a golyókkal)

Egy kicsit most nyugodjunk meg, mert szeretném, ha megértenétek ezt a gondolatot.

A Régi Energia annak az intenzív vágnak eredményeképp jött létre, amellyel vágytátok a visszatérést - újra megtalálni a teljességet, hogy megélhessétek az egyesülési folyamatot Önmagatokkal Önmagatokban. Amikor az egybeolvadás folyamata zajlik, vagyis megkezdődik - inkább azt mondom, amikor kezdetét veszi - onnantól többé nincs szükségetek a maskulinra és a femininre, a fényre és a sötétre, nem ezeket olvassátok össze (a két háromszögre mutatóval) hogy abból

valami ilyesmi legyen (Adamus egy négyzetet rajzol, benne háromszögekkel).

Nincs többé elkülönült maskulin/feminin és elkülönült világos és sötét, nincs többé különvált emberi és szellemi. Nem az történik, hogy az Istent és az Istennőt egybeolvasztva továbbsétáltok

ezzel a dualitással. Mert ezek eltűnnek. Felszívódnak. Az illúzió tökéletesen elillan. Már nem fogtok az Istennő energiájának visszahívásáról beszélni, ami a 70-es éveket jellemezte. Már nem fogtok arról beszélni, hogy fényt visztek a világba - amolyan szociális munkásként. Nem beszéltek majd többet a fensőbb énetekkel való találkozásról, mert nincs olyan, hogy felettes én. Csak te vagy. Csak ti vagytok.

Nem lesz többé szükségetek eme dualisztikus beszélgetésekre, a filozófikus vitákra, a vallásokra, ó, a vallások megszűnnek majd létezni abban a pillanatban, amikor felismeritek, hogy nincs elkülönülés - nincs üdvözülés. Nincs megváltás. Csak tudatosság van.

Nos, amikor ez a kettő egyesül és többé már nem kettő, nem is 4 sőt nem is 10, amikor többé nincs szükség a fényre és a sötétre, a maszkulinra/femininre, a jóra/rosszra, *nos ez teremti meg az Új Energiát*. Ez teremti meg az Új Energiát, amely nyilvánvalóan különbözik a Régi Energiától. A Régi Energia az önvalóba való visszatérés vágyának eredményeképp jött létre. Ez volt az az üzemanyag, amelyet arra használtatok, hogy visszajuttasson Önmagatokba. Amikor ez a legkisebb szinten is elkezd megtörténni, megteremtődik az Új Energia.

Mit gondoltatok, honnan jön az Új Energia? Istentől? Istennek fogalma sincs róla. Tényleg! Isten Régi Energia... és nem csapott le a villám az égből!

LINDA: Ó, de ott egy újságcím a számodra! (nevetés)

ADAMUS: Kell lennie Istennek. Isten a természeténél fogva - ne hímneműként emlegessük vagy nőneműként - de valójában Isten természeténél fogva Régi Energiás. Mivel ti Régi Energiások vagytok, ezért Isten is régi Energiás.

A Szellem megadta nektek a szuverenitást. A Szellem megteremtette a saját szétválását és mit gondoltok, mi történik most a Szellemmel? Az egybeolvadás. Az egybeolvadás veletek. A Szellem visszatér az Otthonába hozzátok. Nem ti mentek haza a Szellemhez. A Szellem egyáltalán nem létezik már úgy, ahogy ismertétek, ahogyan régen létezett.

Húha! Vegyünk egy mély lélegzetet együtt!

(szünet)

Nem hiszem, hogy az a másik csoport, amin gondolkoztam, nem hiszem, hogy ezt értették volna. (nevetés) Azt hiszem, visszaszaladtak volna a hegytetőre, hogy folytassák a meditációt. *TI* - viszont szeretnétek megtapasztalni.

Nos, tehát a Szellem is Régi Energiás, mivel a Régi Energiában fogantatok, ezért a Szellem is. Ám, ha ismered az Önvalódat, teljesként, egészként, többé a Szellem sem Régi Energiás. A Szellem és te is, mindig emlékezni fogtok arra, hogy honnan jöttetek, emlékezni fogtok mindig az utazásra, amely ide vezetett benneteket. Soha nem merül feledésbe. Soha nem kerül eltörlésre. Mindig nagy örömmel fogsz emlékezni az összes nehéz és csodálatos pillanatára az összes életednek, amit éltél. Csodálkozni fogtok, miért nem engedtétek meg magatoknak, hogy emlékezzetek az úton. Miért teremtettétek meg a különválást? Azt mondjátok majd, mert már hallottam korábban róla. „*Miért nem hagytam magamnak egy kis emlékezet morzsát, csak mert annyival könnyebb lett volna az egész utazás?*” Nos, valójában hagytál magadnak egy kis morzsát... talán nem volt elég nagy az a morzsa.

Az Új Energia akkor teremtődik, amikor visszatértek Önmagatokba, többé nincs elválasztottság, nincsenek részek. Amikor ismét egyesülsz, létrejön az, amit Új Energiának hívunk. Továbbra is tapasztaltok majd Régi Energiás hatásokat, egy darabig továbbra is nagy szerepet kapnak majd az életekben, mert az van a világban, körülöttetek. Az van az aspektusokban is, amelyek még nem integrálódtak. Az van némely elkülönüléssel kapcsolatos illúzióban és hiedelemben is. Továbbra is jelen van. De az Életekben ott lesz az úgynevezett Új Energia. Amely már itt is van.

Én egy piros golyóként mutatom most - ez a Bíbor Kör. Valami olyasmivel jelképezem, amit megtarthatok, megérezhettek, megtapinthatok egy pillanatra. Ez tényleg nem olyan. (fog egy golyót) Kérem, hogy ne kezdjétek el hirdetni, hogy mindenki szerezzon be egy piros golyót. (nevetés) Csak a példa kedvéért használom most.

Az Új Energia nagyban különbözik a Régitől, mert nem rezgő természetű. A rezgő energia a két rész ellenállásából született és ez teremtette a valóságot - a két rész ismét maszkulin/feminin, jó/rossz és eme dualitás többi része mind rezgő természetű. Ez teremtette a Régi Energiát.

Az Új Energia kiterjedő, táguló természetű - minden irányba egyszerre, téren és időn át. Az Új Energia nincs korlátozva, nem is lehet korlátozni a tér és idő elemeivel. Lehet a tér és az idő jellemzőivel kifejezni, vagyis, a Mostban. Lehet használni, de - próbálunk nem túl ezoterikus nyelven fogalmazni - de lehetetlen behatárolni. Ne próbáljátok behatárolni az Új Energiát, amely bennetek van, amely az életetekben van. Majd megfigyelhetitek. Nagyon-nagyon más. Ismeretlennek és furának fog tűnni.

Emlékeztek Tobias ragyogó beszélgetésére a négy elemről, a négy márványról? Emlékezzetek rá, hogy beszélt a fényről, a sötétről, a semlegesről és a fehérről, amely a dualitást jelképezte. Erre bejött egy új, tiszta, kristálytisza márvány elem. Mi történik? A fény és a sötét, amely mindig is utálta egymást, amely mindig is küzdött egymással és váltogatták a helyüket, hirtelenjében összeálltak. Megpróbálták ezt a kristálytisza márványt kitolni a valóságból. Fura, furcsa ágytársak, egy rövid időre egyesítették erejüket.

Lesznek majd idők, amikor így fogjátok magatokat érezni ti is, hiszen egy részetek itt (elme) nem fogja érteni, mi történik. Teljesen más lesz és idegen és lesznek idők, amikor a hipnózissal össze fogjátok keverni. Azt mondjátok majd: *"Nos, ma egy kicsit másképp érzem magam."* Linda ezt elég gyakran mondja. *"Érzem, ez ma egy furcsa nap."* Az elme erre így szól majd: *"Akkor ez most a hipnózis, amiről Adamus beszélt vagy az Új Energia?"* Vagy még jobb: *"Adamus hipnotizál bennünket?"* (nevetés) Ezt fogjátok mondani. Mielőtt lemegy a nap, valaki ki fogja ezt mondani, vagy lehet, hogy már meg is tette.

Tudjátok mit? Ez egy kérdés, amelyet nagyon könnyen megválaszolhattok magatoknak. Hiszen ez a ti választásotok. Mit szeretnétek? A hipnózist vagy az Új Energiát?

Egyébként mindenfajta hipnotikus befolyás csupán energia. Csupán energia. Ha valaki kiküld... Múltkor beszéltem az Istenek Háborújáról, amely zajlik az eléggé rendezetlen mennyben - a Földközeli Birodalmakban. A vallások csatároznak egymással és közben az energiáikat a Földre is leküldik. Jelenleg sokféle hipnózis működik, ám mindegyik csupán energia. Nem vagytok ostobák. Nem vagytok tehetetlenek. Alakítsátok át ezt az energiát, alakítsátok át a hipnózist egyszerű energiává, amely benneteket szolgál, hozzátok be a valóságotokba.

Ugyanezt mindennel, bármivel megtehetitek - a hipnózissal, olyan személyekkel, akik szóban vagy testileg bántanak benneteket. Minden energiát megragadhattok, hogy átalakítsátok azt, akár egy gyengéd vállon veregetést is átalakíthattok. (Adamus finom vállon vereget valakit). Ez csupán energia. David tudja ezt. Belélegzi. És többé már nem ütés, csupán energia.

A TI Új Energiátok

Nos, térjünk vissza az állításunkhoz. Megteremtettétek az Új Energiát, mert szemlélődtetek és megengedtetek magatoknak, hogy visszatérjétek önmagatokba. Ez Önmagában megteremtette az Új Energiát. A tiétek, ti teremtettétek. Nagyon személyes még jelenleg, ám kimegy majd a teremtés további részeibe, hiszen sohasem birtokolhatjátok azt, amit teremtetek.

Használhatjátok. Szerethetitek. Lehetnek óriási szenvedéllyel a teremtéseitek felé, de sohasem

birtokolhatjátok azokat. Előbb vagy utóbb szeretnék majd magukat kifejezni - a saját akaratukból. Előbb vagy utóbb az energiának áramolnia kell. És a legszebb dolog az eredeti teremtő, a Szellem részéről az volt, hogy megadta nektek a teljes isteni akaratot - bár nem szeretem a szabad akarat kifejezést; legyen inkább isteni akarat - „Menjetek, induljatok és fedezzétek fel magatokat.”

Nos, ez az Új Energia életre kel - és itt be is fejezzük. Az Új Energia eljön az életetekbe. Másképp néz ki, másmilyen érzést vált ki, más az illata. Noha *Ti* vagytok azok. *Ti* vagytok az Új Energia. Ez a fontos. Nem Istentől jön. Nem tőlem jön. Nem David MacMastertől jön, hanem belőletek. Figyeljétek meg, játsszatok vele. Gyertek ki az elmétekből.

Ezért voltam oly empatikus az utóbbi beszélgetéseink alkalmával az érzést illetően, a lélek szenvedélyét illetően. Gyertek ki az elmétekből, mert az elmétek nem fogja érteni. Ezért kértelek arra, hogy ne használjátok a szavakat, mert az is az elméből jön. És a kapcsolatokat az Új Energiával, annak megértése nem innen fog jönni. (elme) Hanem innen: (szívre mutat) és nagyon egyszerű lesz.

Hajlamosak lesztek a programozás miatt és a történelem miatt arra, hogy elemezzétek, hogy jellemezzétek. Kérlek, ne tegyétek. Hajlamosak lesztek... néhányan a fórumba ma este beírtátok majd, „*én felfedeztem az Új Energiát és ilyen és ilyen...*” Nem. Ne próbáljátok meghatározni. Hanem *tapasztaljátok* meg! Ne mondjátok meg a mellettetek ülő embernek, hogy ő hogyan jut hozzá az ő Új Energiájához, mert ezzel a Régi Energiás dinamikába mentek vissza. Nem kell elsőnek lenni. Nem kell versengeni az Új Energiáért. Vagyis, nem kell az ego féle: „*Én előttem kaptam meg.*”

Az egy teljesen egyéni és személyes tapasztalat, amely túllép a szavakon. Szentséges tapasztalat. Szeretetteljes tapasztalat. Amit ti szexuális tapasztalatnak neveznétek, de nem az ivarszerveitekről beszélek. A tiszta szexuális tapasztalatról beszélek, amely a szívből jön. Amikor a maszkulin/feminin ismét egymásba szeret és engedik azt, hogy megváljanak az identitásuktól, az elkülönült identitásuktól. Ez a szerelem.

Rendben, fogd a golyót.

LINDA: Ó, babám.

Használni az Új Energiát

ADAMUS: Nos, kedves Shaumbra, az Új Energia tehát egy integrált elem az életetekben. Mindenütt ott van körülöttem egyébként. *Ti* teremtettétek, tehát így szóltok: „*Hogy alkalmazzam? Mit tegyek? Mi a következő lépcső?*” Nos, lélegezz, az nagyon jó lépcső. Lélegezz.

Az Új Energia. A *ti* Új Energiátok időtlen és a térén kívüli. Nos, elég sokan közületek tanakodtak és tudományos és pszichikai kutatásokat is végeztek a térben és időben - tér és idő, lenyűgöző beszélgetés - ám nem helyénvaló, mert az időt és teret inkább lineáris módon értelmeztétek.

Azt mondjátok: „*Kedves Tobias*”, vagy kedves Adamus, kedves akárki közülünk. „*Nem minden egyszerre történik?*” Nem, nem igazán. Erre azt mondjátok: „*Nem kellene, hogy rendelkezek azzal a képességgel, amely visszarepít az időben? Nem kellene, hogy visszamenjek és megérintsem magamat a múltban?*” Ez az elméből jön és lineárisan gondolkodsz, ezért nem is fog működni. Túlléphetek időn és térén, de nem úgy, ahogy azt gondolnátok.

Azt mondjátok: „*Szeretnék kilépni a jövőbe, hogy megnézzem mi fog történni. Szeretnék 10 évet ugrani az időben előre. Szeretném megtudni, mi lesz a piaccal*”. Ó, ismerjétek be, hogy tényleg szeretnétek. Szeretnétek tudni, hogy mi fog történni. De innen nem mehettek oda, mert az utat lineárisan terveztétek. Továbbra is próbáltok emberként létezni.

Az Új Energia számára fontos, hogy időtlen legyen és a térén túli. Nem rendelkezhet a lineáris

létezés szerkezetével. Vagyis, ne kezdjétek tervekbe. Ne teremtsétek célokat. Ne végezzetek találgatásokat azzal kapcsolatban, hogy mi fog történni holnap.

Az igazi Új Energia a jelenben történik. Ebben a pillanatban - itt kissé ezoterikusan fogalmazok - ám ez a pillanat nem rendelkezik időbeli és térbeli adottsággal. Ez a pillanat, legyen szó az életed bármely pillanatáról, nem igényel időt és teret. Ez nem azt jelenti, hogy mostantól mindent egy időben fogsz megtapasztalni abból, amit a lelked megtapasztal majd. Ez azt jelenti, Tobias nagyszerű szavaival élve, hogy nem számít. Nem számít. Ebben a pillanatban nem számít, hogy mi történt tegnap, vagy mi fog történni holnap. Több nem számít.

Az emberi út nagy része a linearitás intenzív igényére épült. Vagyis: „*Mi fog történni holnap?*” Amit ma teszek, az fogja meghatározni a holnapot - odakint. Ha szeretnétek megtapasztalni magatokat, meg akarjátok tapasztalni a legbelsőbb éneteket, amely sohasem vált külön töletek, akkor azt a jelen pillanatban tehetitek meg.

Mire vártok? A 2012-re. Nem, Shaumbra. Vártok, hogy befejezzétek ezt a projektet, hogy elköltözzetek egy másik városba, amíg egy Mester meg nem talál benneteket, hogy beszéljen veletek, amíg le nem fogytok, mindenféle dologra vártok, vártok, vártok és vártok. Ez eltolja majd az Új Energiát, hiszen az Új Energia is várni fog.

A várakozás játéka, vagy ahogy szoktam még nevezni: A sors játéka - „*Várom kell, hogy lássam, mi történik velem. Várom kell, amíg ezt el nem végzem.*” Nem, soha többé. Mert itt van a mostban. Nem érdekel, mennyire tartjátok magatokat bolondnak, mennyi rossz dolgot tettetek, mennyi rossz szokásokat van, mennyi kudarcotok. Tudjátok én hányszor vallottam kudarcot, mielőtt Mesterré váltam volna? Csak egyszer. Csak egyszer. (sok nevetés)

Ez valós állítás, mert valójában semmi sem kudarc. Az én kudarcom az volt, hogy annyira átkozottul sokáig tartott a számomra, míg megtaláltam a kiutat a börtönömből, a kristályomból, miközben a megoldás mindvégig ott volt előttem. Ám, ahogy sokan köztetek, én is játszottam ezt a játékot, én azt a játékot játszottam, hogy „*Hogy kerülök innen ki?*” Ahelyett, hogy egyszerűen csak megtettem volna.

Ám visszatérve a fonalunkhoz. Most van itt a pillanat - most, az időn és téren túl, minden várakozáson túl, most, ebben a pillanatban - hogy összekapcsolódjatok teljesen önmagatokkal, hogy behozzátok az Új Energiát, és belemenjétek az érzésekbe elhagyván az elmét. Ne várjátok egy újabb pillanatot. Mert most van itt a pillanat. Itt van.

Továbblépni

A következő alkalommal folytatni fogjuk a beszélgetésünket az Új Energiáról, de most még egy pár dolgot ki szeretnék jelenteni. A beszélgetésünk kedvéért, amely olykor igen mentális is lehet, az engedélyeteket fogom kérni, hogy Én, Adamus és a Bíbor Tanács tagjai és néhányan a Mesterek közül, akik visszatértek a Földre, együtt dolgozhassunk veletek egy alapvető energiában, a tudatosság egy alap áramlásában, engedjétek meg nekünk, hogy a szavakat is használva segítsünk nektek a dinamikus tudat vagy az érzések kezelésében.

Más szavakkal, történnek majd dolgok, amelyeket nem mondunk ki. Megjelennek majd energiák, amelyek nem csak Caudre hangján keresztül jönnek. Behozzuk majd a tudatosság áradását, amely mint a folyó, hogy megértsétek, hogy segítsünk mindenkinek megérteni, amint belemerülünk egy néhány úgynevezett mentális elképzelésbe, hogy nem szükséges a mentális folyamatra átváltanotok. Segítünk majd, hogy ne agyaljatok sokat ezeken. Ehhez kérjük az engedélyeteket, hogy ebben segíthessünk, vagy legalábbis tudatosítsuk benneteket, hogy ez történik éppen.

Megígérem nektek, hogy *soha* nem fogunk hipnotikus technikákat alkalmazni és soha nem is

tettünk ilyet. Ezért tűnhet olykor, ahogy nem régiben egy csoportnak mondtam, hogy az üzenet olyan másnak tűnik. Az üzenet olykor frusztráló lehet kissé a számotokra, mert megszoktátok, hogy sok "cukrot" is kaptok az üzenetek mellé. A hipnotikus üzenetek ugyanis rengeteg érdekesen csábító energiát tartalmaznak, amelyek ott tartanak a televízió előtt órákon át, miközben azon tűnődtek: *"Miért is ülök még itt?"* Ugyanez csábít vissza benneteket a játékokba, ezen keresztül kapcsolódtok olykor a családotokhoz vagy az egykori társaitokhoz. Elváltatok, ám így szóltok: *"De hisz, továbbra is az életem részét képezik."* Nos, emögött is hipnotikus energia működik. Mi nem fogjuk használni, olykor pedig azt kívánnátok, hogy bárcsak használnánk. De nincs szükségünk rá. Mi az üzenetekkel egyenesen a szívhez és az érzésekhez szólunk, ehhez pedig nem akarunk ilyesmit használni. Nincs rá szükség.

Folytatni fogjuk a beszélgetésünket az Új Energiáról. Arra kérlek benneteket, hogy folytassátok a házi feladatokat - beszéljeteك hozzánk szavak nélkül - de most már kiterjeszthetitek ezt a háziállataitokra is és azokra, akikkel együttéltek, vagy együttműködtök. Beszéljeteك szavak nélkül - manipuláció nélkül, bár tudom, hogy amúgy sem tennétek ilyet - hisz a szavak nélküli beszélgetés ismét összekapcsol majd önmagatokkal, általa túlléphetek az elkülönülés illúzióján.

Minél többet csináljátok, annál gyümölcsözőbb lesz és annál könnyebben tudunk majd ilyen csoportokban kommunikálni. Annál könnyebben jutunk majd el olyan üzenetekhez is, amelyek kissé bonyolultnak tűnhetnek. Valójában nem azok, de annak tűnhetnek, ám ezzel továbbléphetünk a beszélgetéseinkben.

Öröm és megtiszteltetés, hogy ezeket a beszélgetéseket folytathatjuk veletek, ilyen mély szintekre jutva.

Nagyon élvezetes számomra, hogy már nem kell mindenféle kezeléseket végeznünk és feldolgozásokat. Egy ideig jó volt, erre volt szükségetek. Meg kellett tudnotok, hogy teljes mértékben szeretve vagytok. De most már végezhetjük a munkát együtt. Az Új Energia örömét és megtapasztalását együtt élhetjük meg és ez az, amire a lélek vágyik.

Jövő hónapban is összegyűlünk majd, de addig is találkozunk a szokásos, gyakori összejöveteleinken az Új Földön és az egyéb birodalmakban.

Kérem, hogy továbbra is vezessétek az álomnaplótokat. Tudom, Shaumbra, hogy igen makacsak vagytok a házi feladatot illetően, de oly keveset kérek tőletek. (nevetés) Továbbra is jegyezzétek le az álmaitokat, írjátok le őket, mert az álmaitok nem azok, amit gondoltok róluk. Nem csupán álmok. Az, ahogy értelmezték őket és az, ahogyan belépnek ebbe a realitásba, most változásban vannak. Figyelmen kívül hagyátok őket, mert azt hittétek, hogy csupán örült jelképek sorozatai, ám az álmok nagyon valóságok. Változóban van az, ahogyan értelmezték és értitek őket. Ha leírjátok őket, vagy naplót vezettek róluk, nagyon gyorsan felfedezitek majd, mennyire nem különböznek semmiben az álmaitok az ébrenléti állapototoktól, és elkezdedek majd megérteni, hogy mit is jelent, amikor azt mondom, hogy időtlenné váltok és téren kívülé.

A Mesterek ezt ismerték fel - az időtlent és a téren kívülit. Nem számít. Vagyok, Aki vagyok. Ez minden, ami számít.

Házi feladat

Amikor legközelebb összegyűlünk, az elő-Valentin napi gyűlésünkön, mindegyikötöket arra kérem, hogy egy kissé öltözzetek ki. Nem az a cél, hogy úgy nézzünk ki, mint a vasárnapi bolhapiac. (nevetés)

LINDA: Vasárnapi bolhapiac??!

ADAMUS: Tehát, kedves barátaim, legközelebbre a házi feladatokat az, hogy öltözzetek ki egy

kicsit - hogy miért? Azt majd később magyarázom el.

Ezzel, kérlek benneteket, tudjátok, hogy minden jól van a Teremtés egészében. Ezért Ti is Istenek vagytok és Én Adamus vagyok, a Szuverén Birodalomból.

És ez így van.

(taps)

Az eredeti amerikai Üzenetből magyar nyelvre fordította: Szénási Kata.

*(Ha szeretnéd a fordításokat támogatni ezen a számlaszámon megteheted: Szénási Katalin
GIRO: 10700244-10377703-53200008)*

A Bíbor Páholy Adamusát Geoffrey Hoppe, más néven "Cauldre" közvetíti, aki a coloradoi Goldenben él. Bővebb információ: a [Crimson Circle weboldalon](#). A havi közvetítések térítés mentesen állnak a világ fénymunkásai és a Shaumbra rendelkezésére 1999 augusztusa óta, amikor Tóbiás azt mondta az emberiségnek, hogy a pusztulás potenciáljától tovább lépett az Új Energia felé.

A Bíbor Kör a humán angyalok globális hálózata, akik elsőként mennek át az Új Energiába. Azáltal hogy megtapasztalják az örömeit és a nehézségeit a Felemelkedési folyamatnak, segítik a többi embert az útjuk részleteinek megosztásával, óvva és kalauzolva őket. Több, mint kétszázötvenezer látogató jön el minden hónapban a Crimson Circle honlapra, hogy elolvassa a legújabb anyagokat, és megvitassák a saját tapasztalataikat.

A Bíbor Kör havonta gyűlik össze Denverben, Coloradoban, ahol Geoffrey Hoppe él. A mennyei Bíbor Páholyból érkező üzeneteket Geoffrey hol Tobiástól (1999-2009 júliusáig) , hol Adamus St.Germaintól vagy Adamustól, olykor Kuthumitól veszi át, és továbbítja az emberek felé. Tóbiás szerint, ők csupán leolvassák a mi energiáinkat, és visszatolmácsolják a saját információinkat a számunkra. Így láthatjuk emberként magunkat kívülről, miközben benne vagyunk a tapasztalásban. A "Shoud" a közvetítés szerves része, amelyben az emberek energiája közvetlenül árad át Geoffrey Hoppe-n keresztül.

A Bíbor Kör találkozóit nyitva állnak a nyilvánosság előtt. A Bíbor Kör a bőségére a nyitott szereteten keresztül tesz szert, és a Shaumbra ajándékaiból, szerte a világból. A Bíbor Kör legvégső célja az, hogy humán kalauzolóként és tanítóként szolgálják azokat, akik a belső spirituális ébredés ösvényén járnak. Ez nem evangelizáló misszió. Nem "örömhírhozás." Inkább, a benső fény fogja odavezetni az embereket a te ajtód elé, az együttérzésedért és törődésedért. Tudni fogod, mit tegyél és taníts abban a pillanatban, amikor a különleges és drágaságos ember, aki a Kardok Hídjához vezető utazásra akar épp behajózni, eljön hozzád. Amennyiben ezeket a sorokat olvasva, igaznak érzed e sorokat, kapcsolódást érzel hozzájuk, valóban Shaumbra vagy. Tanító és humán kalauzoló vagy. Engedd meg az isteniség magvának benned, hogy virágba borulhasson ebben a pillanatban, és mindörökké virágozhasson. Sosem vagy egyedül, az egész világon a család vesz körbe, és angyalok a körülötted lévő birodalmakban.

Kérlek, terjeszd szabadon ezt a szöveget nem kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Kérlek csatold ezt az információt egészében, beleértve ezen lábjegyzetet is. Minden egyéb felhasználás jóváhagyandó Geoffrey Hoppe-val. Lásd a kontakt oldalt a www.crimsoncircle.com oldalon.

Magyar Fordítás: Szénási Kata www.azujenergia.hu